

ment, dat in 1946 door normaal gekozen Kamers werd vervangen, zouden terug komen. Er waren echter uitzonderingen op dit beginsel mogelijk. Deze lagen hoofdzakelijk in de sfeer van de zuivering en moesten worden beoordeeld door een commissie onder voorzitterschap van de vice-president van de Raad van State, waarin verder zitting hadden de voorzitters van de beide Kamers der Staten-Generaal en de voorzitters van de Nationale Adviescommissie en van de grote Adviescommissie der illegaliteit. Het heeft De Zeeuw diep gegriefd dat deze commissie hem de verklaring, die nodig was om in de tijdelijke Staten-Generaal zitting te nemen, heeft onthouden. In een open brief ¹⁾ aan de voorzitter van de Raad van Ministers van 25 september 1945, beklagde hij er zich over dat hij dit door de radio had moeten vernemen en dat de gronden van deze beslissing hem noch het publiek waren medegedeeld. Hij had wel een onderhoud met de commissie gehad, maar de aard van de klacht, die tegen hem was ingebracht, werd hem niet verteld. Zelf legt hij in deze bewogen open brief verband met de installatie van de N.S.B.-burgemeester Müller. In plaats van een manifestatie voor het nationaal-socialisme, ziet hij dit als een manifestatie voor de democratie. Hij had deze gelegenheid benut om de democratie te stellen tegenover het nationaal-socialisme en zijn vertrouwen uit te spreken in de toekomst – speciaal voor Rotterdam – hetgeen naar hij meende de burgerij zou sterken.

Niet alleen nam een groot aantal Rotterdammers het in een adres aan de minister-president voor De Zeeuw op, dit gebeurde in de Eerste Kamer door professor Kranenburg. Hij kwalificeerde, hetgeen De Zeeuw was aangedaan, als 'een zeer groot leed' en 'als een zeer ernstige aantasting van zijn persoonlijkheid, van zijn waardigheid, van zijn eer en van zijn goede naam'. Naar zijn oordeel had een beslissing als deze, gemotiveerd moeten worden. Van verschillende kanten kwam er aandrang alsnog een beroepsmogelijkheid te scheppen, maar de regering is daarop niet ingegaan.

De Zeeuw heeft zich na deze ervaring niet van de praktische politiek afgewend. Nadat hij in 1952 naar Blaricum was verhuisd, is hij daar, ondanks zijn leeftijd, nog vijf jaar voorzitter van de afdeling van de P.v.d.A. geweest.

In de vergadering van de Rotterdamse gemeenteraad van 20 april

1) Deze open brief is afgedrukt als bijlage XV in 'Burgemeester in bezettingstijd' van J. J. G. Boot, Apeldoorn.